

Від страждання і сліз до миру та любові

Трагічна історія корейського народу сповнена глибокого сенсу. Оскільки Кореї було призначено стати основою миру в усьому світі, вона мусила пройти шляхом страждань. Цей шлях був дуже довгим, тому пройшовши ним, Корея може стати центральною державою, з якої Бог понесе мир у весь світ. Попри те, що корейці зазнали численних труднощів, ми ніколи нікого не робили своїм ворогом і нікого не ненавиділи. Дехто з наших сусідів шкодив нам, але ми ніколи не робили їх своїми непримиренними ворогами.

Глибоко в душі корейці здатні любити навіть своїх ворогів. Щоб любити і прийняти ворога, потрібно володіти собою. Ми можемо полюбити ворога лише тоді, коли подолаємо власні внутрішні конфлікти, саме така здатність притаманна нашому народові.

Люди, яких переслідують, найближчі до Бога. Щоб зрозуміти Бога, потрібно відчувати Його душу, сповнену сліз. Навіть людина, яка ніколи не плаче, розридається, якщо втратить сім'ю та країну, і буде благати Бога у сльозах. Благословення може прийти, коли від болю і труднощів ваша душа проливає сльози, адже Бог приходить саме в душу, сповнену сліз. Корея стала країною Небесної удачі саме тому, що душа її народу сповнена сліз.

Корейці шанують своїх пращурів. Навіть помираючи з голоду, ми ніколи не продамо землю, де поховані наші предки, щоб купити їжу. Історично ми зберегли світогляд, який поважає Небеса. Ми сучасна, цивілізована нація, яка шанує світ духу. Коли ми прийняли буддизм і конфуціанство, вони лягли в основу релігійної культури. Не так давно у Кореї почали процвітати християнство та мусульманство. Усі ці релігії гармонійно існують в нашій країні. Що ж зробило нас таким унікальним народом?

З давніх-давен ми були релігійно свідомою нацією, чиї душі завжди були відкриті назустріч Божому слову. Крім того, корейці завжди приділяли багато уваги освіті та вдосконаленню. Тому корейська мова та алфавіт хангиль вважаються скарбами, переданими Небесами. Наша мова багата на прикметники та прислівники, якими можна описати душу.

Мені подобається хангиль, абетка, якою ми користуємося. Мені дуже подобається оригінальна назва алфавіту хангиль — хунмінджоним. Це означає «освіта для народу про правильну вимову». Ми єдина країна, яка має такий вражаючий сенс у назві алфавіту. Досконалість хангиль зберігається протягом століть і привносить красу в спілкування навіть у нашу цифрову епоху. Це справді вражає, що за допомогою простого поєднання приголосних і голосних люди можуть спілкуватися і навіть імітувати всі звуки природи.

Упродовж останніх тридцяти років я казав членам нашої церкви в інших країнах готуватися до майбутнього та вивчати корейську мову. Нещодавно журналісти в Китаї почали вживати термін «халлю» — «корейська хвиля», щоб описати швидке поширення корейської поп-культури по всій Азії. Популярність корейської поп-музики, телевізійних дорам і фільмів привела до значного збільшення тих, хто вивчає корейську мову. Зараз у Японії, Монголії, В'єтнамі та навіть Африці є багато людей, які розмовляють корейською, і це не випадковість. Душа живе в мові. Причина, чому японці так старалися знищити корейську мову під час їхньої примусової окупації, полягала в тому, щоб знищити душу корейського народу. Той факт, що нині багато людей у світі говорять корейською, означає, що серце і душа корейського народу процвітають. Саме завдяки Небесній удачі культурний вплив Кореї продовжує зростати.

Корейський народ намагався ніколи не обтяжувати інших. Коли я був в Америці, я переконався у впертості корейців. Сполучені Штати є країною, яка має розвинутий соціальний захист, але корейці дуже рідко ним користуються. Замість покладатися на підтримку держави, вони, старанно працюючи, заробляють гроші, щоб виховувати дітей та піклуватися про літніх батьків. Таким чином корейці демонструють

самодостатність. Цю рису я також бачу і в місіонерах, яких ми посилали по всьому світу. Вони не бояться їхати в країни, про які майже нічого не знають. Це стосується не лише місіонерів, а й бізнесменів. Як тільки вони отримують місію, то кидають усе й беруться за її виконання, незалежно від того, куди це їх приведе. Млявість або нерішучість їм не властиві.

Корейці мають такий ініціативний дух, що можуть поїхати в будь-яку точку світу і жити там продуктивно. Наша історія страждань навчила нас, що жодна перешкода не є нездоланною. Навіть опинившись у найгірших ситуаціях, ми навчилися долати їх.

На святкових заходах люди намагаються зайняти найкраще місце для перегляду. Це дуже егоцентрична поведінка. Людина, яка спокійно сяде на найгірше місце, стане лідером майбутньої епохи. Того, хто спершу турбується про власний шлунок, у новій епосі спіткає невдача. Навіть збираючись з'їсти лише одну ложку, потрібно спочатку подумати про інших. Щоб отримати Небесну удачу, яка приходить на Корейський півострів, ми мусимо глибоко усвідомити, що «інші» цінніші, ніж «я».

У минулому в нас забрали все, що ми любили. Примусова японська окупація відібрала в нас країну. Пізніше вона була розділена на дві частини, і ми були насильно розлучені з нашими люблячими батьками, братами та сестрами. Так Корея стала країною сліз. Але тепер ми повинні плакати за світ. Замість того, щоб плакати за себе, потрібно щиріше і відчайдушніше проливати сльози за світ. Це те, що ми маємо робити на Корейському півострові, якщо прагнемо й надалі отримувати Небесну удачу. Варто нам діяти саме таким чином, Небесна удача з Корейського півострова пошириться на весь світ. Тож корейці мають чудову нагоду бути центром епохи миру в усьому світі.